

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Grupa Lotos S.A.

Strona pozwana: Minister Finansów

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 168 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ oraz zasady neutralności i proporcjonalności nie sprzeciwiają się regulacji takiej jak zawarta w art. 88 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r., Nr 177, poz. 1054 z późno zm.; obecnie Dz.U. z 2017 r., poz. 1221 z późno zm.), zgodnie z którą obniżenia kwoty lub zwrotu różnicy podatku należnego nie stosuje się do nabywanych przez podatnika usług noclegowych gastronomicznych, z wyjątkiem nabycia gotowych posiłków przeznaczonych dla pasażerów przez podatników świadczących usługi przewozu osób, również w sytuacji, gdy unormowania te zostały wprowadzone do ustawy na podstawie art. 17(6) Szóstej Dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 145, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budai Központi Kerületi Bíróság (Węgry) w dniu 3 kwietnia 2018 r. – VE / WD

(Sprawa C-227/18)

(2018/C 231/15)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Budai Központi Kerületi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VE.

Strona pozwana: WD.

Pytania prejudycjalne

1) Czy przy uwzględnieniu konsekwencji gospodarczych należy uznać, że nie jest nieuczciwe – a więc że jest jasne i zrozumiałe – postanowienie umowne, które obciąża konsumenta ryzykiem walutowym, sformułowane (jako warunek ogólny umowy przez stronę będącą przedsiębiorcą i nienegocjowane indywidualnie) na podstawie obowiązku informowania przewidzianego – siłą rzeczy w ogólny sposób – w ustawie, ale które nie wskazuje w sposób wyraźny, że wysokość rat, które mają być spłacane zgodnie z umową kredytu, może przewyższyć wysokość dochodów konsumenta stwierdzonych w ramach analizy zdolności płatniczej przez stronę będącą przedsiębiorcą, lub może wynieść o wiele większą [niż przewidywana] część takich dochodów, biorąc również pod uwagę, że właściwe przepisy krajowe przewidują szczegółowe wskazanie ryzyka na piśmie, a nie tylko zwykłe oświadczenie co do istnienia ryzyka i jego przypisanie, a ponadto że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej stwierdził w pkt 74 wyroku w sprawie C-26/13, iż strona będąca przedsiębiorcą powinna nie tylko poinformować konsumenta o ryzyku, ale też dzięki tej informacji konsument powinien móc oszacować potencjalnie istotne dla niego konsekwencje ekonomiczne wynikające z ryzyka walutowego, którym został obciążony, a w rezultacie także całkowity koszt kredytu?

- 2) Czy przy uwzględnieniu konsekwencji gospodarczych należy uznać, że nie jest nieuczciwe – a więc że jest jasne i zrozumiałe – postanowienie umowne, które obciąża konsumenta ryzykiem walutowym, sformułowane (jako warunek ogólny umowy przez stronę będącą przedsiębiorcą i nienegocjowane indywidualnie) na podstawie obowiązku informowania przewidzianego – siłą rzeczy w ogólny sposób – w ustawie, ale które nie wskazuje w sposób wyraźny, że umowa kredytu nie przewiduje żadnego maksymalnego limitu wahań kursu, biorąc również pod uwagę, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej stwierdził w pkt 74 wyroku w sprawie C-26/13, że strona będąca przedsiębiorcą powinna nie tylko poinformować konsumenta o ryzyku, ale też dzięki tej informacji konsument powinien móc oszacować potencjalnie istotne dla niego konsekwencje ekonomiczne wynikające z ryzyka walutowego, którym został obciążony, a w rezultacie także całkowity koszt kredytu?
- 3) Czy dyrektywę 93/13⁽¹⁾, a w szczególności jej ostatni motyw, pkt 1 lit. o) załącznika do niej oraz jej art. 3 ust. 3 i art. 6 ust. 1 należy interpretować w ten sposób, że — mając w szczególności na uwadze wymóg ustanowiony między innymi w wyroku C-42/15, zgodnie z którym w celu ochrony konsumentów niezbędne są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające sankcje — orzecznictwo, wykładnia prawa lub przepis prawny państwa członkowskiego, zgodnie z którymi konsekwencje prawne (pełna nieważność z racji naruszenia normy prawnej, a nawet odszkodowanie lub inne konsekwencje oparte na dowolnym tytule prawnym), wynikające w tym państwie członkowskim z analizy kredytowej, która nie jest drobnozgodowa i wyczerpująca, nie chroni dłużnika i jest nieostrożna (np. nie bada skutków ryzyka walutowego polegających na znacznym wzroście rat spłaty i kwoty głównej kredytu) są mniej korzystne dla konsumenta niż przywrócenie pierwotnej sytuacji (*restitutio in integrum*), dzięki któremu konsument będący dłużnikiem uwalnia się od ryzyka walutowego, czyli wzrostu rat spłaty wynikającego z wahań kursu, oraz które w danym wypadku pozwala mu na zwrot w ratach kwoty głównej kredytu, są niezgodne z prawem Unii?
- 4) W odniesieniu do wykładni możliwości zapoznania się ze wszystkimi warunkami, o której mowa w motywie dwudziestym dyrektywy 93/13, i wymogu jasnego i zrozumiałego języka, ustanowionego w art. 4 ust. 2 i art. 5 tej dyrektywy, czy należy uznać, że dane warunki umowy nie są nieuczciwe, w sytuacji gdy w umowie kredytu podaje się jakiś istotny składnik treści umowy (na przykład przedmiot umowy, czyli kwotę kredytu, wysokość rat i odsetki od tej transakcji) jedynie do celów informacyjnych, bez objaśnienia, czy fragment podany do celów informacyjnych jest prawnie wiążący dla stron umowy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu
3 kwietnia 2018 r. – Gazdasági Versenyhivatal/Budapest Bank i in.**

(Sprawa C-228/18)

(2018/C 231/16)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona pozwana i strona wnosząca skargę kasacyjną: Gazdasági Versenyhivatal

Strony skarżące i drugie strony postępowania kasacyjnego: Budapest Bank Nyrt., ING Bank NV, succursale hongroise, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd., MasterCard Europe SA